

Γιώργης... Αργότερα, στη μεταπολίτευση, όταν ανέλαβε το ΠΑΣΟΚ κι άλλαξαν τα πρόσωπα στο προξενείο οι φάκελοι ήταν όλοι εκεί. Υπήρχε μια νεολαία πραγματικά δραστήρια, είχε πάρα πολλά μέλη η νεολαία Λαμπράκη. Ο «Άτλαντας» έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο. Ανέβαιναν άνθρωποι που μπορεί να μην ήταν πολιτικοποιημένοι αλλά βλέπαν ποια ήταν η κατάσταση, άκουγαν... Ο «Άτλαντας» επίσης έσωσε πάρα πολλούς που αργότερα παραδέχτηκαν ότι αν δεν ήταν αυτός θα είχαν μπλέξει με τη χαρτοπαιξία που τότε ήταν στο αποκορύφωμα της, τις υποδρομίες κλπ. Τα καφενεία τότε ήταν τζογαδορία.

ΣΤΟ ΠΟΡΤ ΜΠΟΤΑΝΙ

Στο λιμάνι όπως είπα έμεινα 20 χρόνια. Για 12 χρόνια ήμουν πρόεδρος στο σωματείο των λιμενεργατών στο Πορτ Μπότανι. Το 1994 με τις ανατροπές που είχαν γίνει στο σοσιαλιστικό στρατόπεδο και τις αλλαγές που έγιναν εδώ στα συνδικάτα η κατάσταση ήταν αφόρητη. Ήταν ακατόρθωτο να μπορέσω να παραμείνω στο λιμάνι. Αποφάσισα και σταμάτησα για κακή μου τύχη γιατί δεν είχα κλείσει τα σαρανταπέντε ακόμα κι έτσι έχασα το σουπερανιουέισον... Δεν το μετάνιωσα. Το μόνο που με στενοχώρησε είναι ότι άρχισα σιγά-σιγά να ξεφεύγω από την ταξική πάλη. Οι λιμενεργάτες όπως οι ναυτεργάτες και οικοδόμοι ήταν το συνδικάτο που το έτρεμαν όλοι...

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΗ ΓΚΟΤΣΗ

Τον Γιώργη τον Γκότση τον γνώρισα όταν ανέβηκα στον «Άτλαντα». Τότε ήταν ηγετική μορφή. Είχε παίξει καθοριστικό ρόλο την περίοδο της χούντας. Ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος σου ενέπνεε εμπιστοσύνη. Αργότερα άλλαξαν τα πάντα. Δημιουργήθηκαν καταστάσεις και ακολούθησε η διάσπαση του Άτλαντα το 1982. Ξεκίνησε από μια διάσπαση που έγινε μέσα στο τότε σοσιαλιστικό κόμμα. Η ηγεσία του κόμματος τότε δεν βασιζόταν πάνω στο οργανωμένο κίνημα. Είχαν αποκοπεί αλλά ήθελαν να καθορίζει η ηγεσία του κόμματος ποιος θα αναλάβει την άλφα δουλειά, ποιος τη βήτα... δηλαδή θέλανε να επιβάλουν τις απόψεις τους από τα πάνω, ενώ ο μαρξισμός λενινισμός λέει ότι πρέπει να αφουγκράζεσαι τη βάση. Εκεί επήλθε διάσπαση. Ορισμένοι μείνανε στο σοσιαλιστικό κόμμα. Μια άλλη τάση δημιουργήθηκε. Ο Γκότσης κι εγώ, πήγαμε με το μέρος στο συνδικάτων. Εκείνη την περίοδο η ηγεσία του κόμματος παρακίνησε ορισμένα άτομα που παίζανε ρόλο στην Παροικία να πάνε τον Άτλαντα στο δικαστήριο. Αυτοί που πήγαν στο δικαστήριο ήταν οι Τραστίς... Η υπόθεση τράβηξε αρκετά χρόνια, μέχρι το 1989 είχαμε δικαστήρια... Τεράστια τα έξοδα και από τις δύο πλευρές τα οποία πάλι ο κοσμάκης πλήρωνε από την τσέπη του με εκδηλώσεις, με μπάρμπεκιου... Μετά το 1992 ήταν η γνώμη του ενός που κυριαρχούσε για όλα τα ζητήματα στον «Άτλαντα», δε έγιναν

εκλογές για πάρα πολλά χρόνια και κατέληξε στο σημείο που είναι σήμερα. Αυτό είναι εις βάρος του προοδευτικού κινήματος...

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΚΑΙ Ο ΧΑΡΗΣ ΔΑΝΑΛΗΣ

Το 1995 άρχισε η περίοδος μου στην Κοινότητα. Εκλέχτηκα στο Συμβούλιο και παρέμεινα για πολλά χρόνια αντιπρόεδρος και τώρα, τα τελευταία χρόνια, γραμματέας της Κοινότητας. Πολιτικοποιημένα άτομα στην κοινότητα είχε πάντα κι έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να προσφέρω στα κοινά αυτό που μπορούσα και να μην κλειστώ στο σπίτι μου. Τον Δανάλη τον γνωρίζω από τότε που μπήκε στην Κοινότητα. Το 1975 ανέλαβε πρόεδρος. Τον γνώρισα αρχικά όταν ανέλαβε Αντιπρόεδρος της Κοινότητας στις γενικές συνελεύσεις... Η συστηματική συνεργασία άρχισε από τότε που μπήκα στο συμβούλιο το 1995. Ήταν πρόεδρος, αποσύρθηκε για κανα δύο χρόνια, επανήλθε και είναι πρόεδρος μέχρι σήμερα. Είναι ένας άνθρωπος που γνωρίζει την Κοινότητα μέσα-έξω. Αυτό που μου αρέσει είναι ότι δεν είναι διπλωμάτης. Ότι έχει να στο πει θα στο πει. Είναι το «Αρχείο» της Κοινότητας ο Δανάλης, έχει ζήσει πολλές καταστάσεις. Εκτιμώ την ευθύτητα του χαρακτήρα του και τις γνώσεις του. Φυσικά τον βοηθάει και το γεγονός ότι είναι νομικός. Έχει προσφέρει πολλά και σαν δικηγόρος χωρίς να χρεωθεί ούτε ένα σεντς η Κοινότητα. Είναι καλός στην παρέα του, κάνει καλή παρέα και είναι χαρακτήρας που μεταδίδει στον άλλο την ενεργητικότητα που έχει.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Η Κοινότητα είναι ένας οργανισμός που έχει μεγάλο μέλλον. Έχει αντέξει επί 120 χρόνια με όλα τα σκαμπανεβάσματα και τις διασπάσεις που δεν μας λείπουν ούτε τον τελευταίο καιρό. Και το θέμα είναι ότι δεν διαφωνούμε για το ποια είναι η Κοινότητα, για το που πάει η Κοινότητα. Περισσότερο πιστεύω ότι έχουν συμβάλει κάποιες προσωπικές διαφορές που υπάρχουν. Πιστεύω ότι θα τα ξεπεράσουμε αυτά όπως τα έχουμε ξεπεράσει και στο παρελθόν. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν εργαστεί για την κοινότητα και έχουν απομακρυνθεί και αυτό πραγματικά λυπεί τον καθένα. Αξιόλογα άτομα που για διάφορους λόγους τραβηχτήκαν από τη δράση της Κοινότητας. Πιστεύω ότι θα ξαναβρεί το δρόμο της γιατί έχει να παίξει πολύ καθοριστικό ρόλο στα δρώμενα. Έχει ήδη σημαντικό έργο στο θέμα των συντάξεων, της νεομεταναστευσης, της πολιτογράφησης, του πολυπολιτισμού. Και πλούσιο έργο με τους παιδικούς σταθμούς, την πρόνοια, τα δύο φεστιβάλ, το κλαμπ... Ελπίζω ότι ειδικά για το τελευταίο θα δοθούν λύσεις. Έχουμε μια τεράστια περιουσία και πρέπει να πάρουμε αποφάσεις για να μην μένει ανεκμετάλλευτη. Σήμερα είναι αρκετά παιδιά κάτω των 50 ετών στο Συμβούλιο και πρέπει να δούμε το μέλλον...

